

Zaļe-Nieks

Zaļenieki
2008

Zaļenieku 3x3 nometnes avīze • 2008.gads • Trešdiena • 16.jūlijs • Ceturtais asns

Ziņas

Akcija: tukšā tara Ilgas vijoles lociņam

Mums ļoti patīk alu dzert- kuram nu vairāk, kuram mazāk, kuram nemaz, bet tomēr...nenoliedzams fakts. Tikpat nenoliedzams fakts ir tas, ka katrā nometnē Ilga Reizniece nospēlē vismaz vienu vijoles lociņu, mūsu kājas danču ritmā cilājot.

Tā nu dažiem aktīviem jauniešiem radās doma apvienot patikamo ar lietderīgo. Savāksim nometnes laikā izdzertās tukšās pudeles un par iegūto naudu iegādāsimies Ilgai vijoles lociņu. Tas būs gan zaļi, gan lietderīgi! Lieciet pudeles tukšajās kastēs kafejnīcā!

Jāpiesakās Brīvajam mikrofonam

Šovakar pili un skolā būs izlikti saraksti, kuros pieteikties rītdienas pasākumam "Brīvais mikrofons". Pietiek ar reģistrēšanos vienā sarakstā.

Brīvais mikrofons ir pasākums, kas 3x3 notiek no 1997.gada Gaujienas nometnes. Tajā var dziedāt, dejot, spēlēt mūzikas instrumentus utt. Pasākumu organizē un vada skaņu ierakstu studijas darbinieki.

Precizējiet savus datus dalībnieku sarakstā!

Skolā ir izlikti dalībnieku saraksti, kuros visiem nometniekiem jāpārbauda un jāprecizē vai jāpapildina savi dati.

Neprecizās informācijas dēļ vakardienas statistikā nebija uzskaitīti nometnes dalībnieki no Kanādas, un arī Krūmiņu esot vairāk nekā minēts.

Istabiņām - Zaļenieku māju nosaukumi

Istabām, kurās mitinās nometnieki, nosaukumi nav nejauši izvēlēti. Tiem izmantoti Zaļenieku pagasta

Uz nakts orientēšanos bija ieradusies arī Zaļenieku vietējo jauniešu komanda "Timtirimtintiņš" ar īpaši ekskluzīvu ekipējumu - kompasu un rozā nakts brillēm.

Cik mežā ieiet, tik no meža iznāk

Otrdienā. Pulksten 10 vakarā. Pie pils pulcējas tie, kas grib piedalīties nakts orientēšanās sacensībās.

3x3 nakts orientēšanās sacensībās viens no uzdevumiem bija saskaitīt pils logus. Mazākais saskaitītais logu skaits bija 38 logi, lielākais – 110, bet patiesība kā vienmēr ir kaut kur pa vidu, -vidusskolai ir 87 logi. Kontrolpunktu atrašanai daži dalībnieki izmantoja pat baterijas. Orientēties vajadzēja ļoti ātri, jo pēc iespējas ātrāk bija jātiek uz dančiem.

Sieviešu grupā 1.vietu ieguva Baiba Giniborga, 2.vietu - Baiba Auziņa, 3.vietu - Vija Liepa. Vīriešu grupā 1.vietu ieguva Rolands Auziņš, 2.vietu – Gints Malzubris, 3.vietu - Rolands Pahirko.

Ģimeņu grupā 1.vietu ieguva Barkānu ģimene, 2.vietu - Krūmiņu-Liepu ģimenes, 3. vietu – Berķu ģimene.

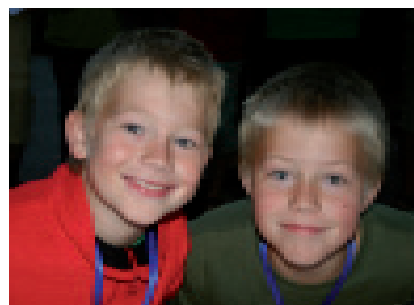
Komandu grupā 1. vieta komandai, kurā startēja Ansis Strazdiņš, Mārtiņš Sarma. 2.vieta komandai, kurā piedalījās Āris Pūseps, Pēteris Reiters, Ilmārs Mārtiņsons, Katrīna Dobrāja, Eliza Barkāne. 3.vieta komandai, kurā startēja Vineta un Sandis Freimaņi.

Cik zināms, no orientēšanās mežā atgriezās tikpat dalībnieku, cik tajā iegāja.

Daiga

Tik priecīgi bija sacensību dalībnieki un organizatori, dalot uz saņemot kartes, pēc kurām orientēties.

Jaunākie orientēšanās dalībnieki. Viņiem gan tika piedāvāta sveša mamma, kas puikas mežā pieskatītu, bet mazie orientieristi pasteidzās un aizskrēja, ka papēži vien nozibēja.

Ko darīsim rīt?

Ceturtdiena, 16. jūlijs

7.00-8.00 Celšanās, rīta rosme – peldēšanās. Izbraukšana uz peldēšanas no dienesta viesnīcas 7.00

8.00-8.40 Brokastis

8.40-9.20 3x3 TV ziņas Kultūras nama 2. stāvā

9.30-10.00 Pulcēšanās uz ekskursijām pie skolas. Parūpējieties par jaciņu vakara vēsumam, lietusmēteli vai lietussargu.

10.00-15.00 Ekskursijas. Pusdienas ekskursijas laikā, pusdienu paciņas varēs saņemt pie ekskursiju autobusa

15.00-15.30 Ierašanās Tērvetē

15.00-18.00 Tērvetē - dažādas aktivitātes pēc katra paša izvēles: Zemgaļu muzejs (iespēja apskatīt muzeja ekspozīciju, iepazīties ar zemgaļu tautastērpu, izpētīt Zemgaļu rotas), Tērvetes informācijas centrs, izjāde vai vizināšanās ar zirgu (Ls1 no cilvēka), Tērvetes pilskalns, Tērvetes dabas parks (ieejas maksa bērnam Ls0,80, pieaugušajam - Ls1,50, ģimenei (2bērni+2pieaugušie - Ls4), Kalna muižas baznīca, Tērvetes Ragana npie ugunsкура zemgaļu sētā (no 17.30), Dobeles kultūras nama vokālā ansambļa koncerts Vizmas Zanderšones vadībā brīvdabas estrādē (17.00), "Latvijas Avīzes" pārstāvji ar "Latvijas vienotības jostu".

18.00-19.00 Vakariņas – lauku virtuve Tērvetē pie brīvdabas estrādes

19.00-21.00 Tērvetes amatiereteātra "Trīne" izrāde "Preilenīte"

21.00 Vakara dziesma, Vakara pasacina Tērvetē pie Brīvības estrādes

21.30-22.30 Brīvais mikrofons kultūras namā

Sāpe

PAZŪD tukšās pudeles

Es - cilvēks pēc dabas labs! Nu tā man vismaz pašai gribētos domāt. Uzņemtos sabiedrībai noderīgus darbus, cik nu varu un gribu turēt. Tā nu sarosījusies noorganizēju kafejnīcā kastes, kur tukšās pudeles krāt un tad tālāk tās realizēt kopīgā mērķa vārdā (lasi avīzes 1.lpp. par jauno pudelu vākšanas akciju). Sarunājusi ar kafejnīcas dāmām un nobrīdinājusi pēdējos nīcējus pirms gulēt iešanas agrā rīta stundā, jutos tik ļoti pas-trādājusi, ka varu gulēt ar vieglu sirdi, bet... kas mani sagaida no rīta! Mans rūpju bērns - tukšā tara - pazudis! Izgaissušas manas tukšās pudeles kā nebijušas. Ja nu kāds ir manijis, atsaucieties - atlidzības nebūs! Turpmāk laikam sēdēšu kā vista-perētāja uz tām savām tukšajām pudelēm.

Tu – tAutai Aicināts

Pēc neliela misēkļa ar ziņām trešdienas rītā bija iespēja tikties ar literāti, publicisti, tulkotāju Annu Žiguri.

Šajā tikšanās reizē A.Žigure vairāk gribēja būt Stērstu Andreja mazmazmeita. Ar Zaļenieku pagastu viņas vecvectēvu saista tas, ka viņam šeit ir piederējušas vasaras mājas „Kauliņi”, kurās savulaik viesojušies daudzi latviešu kultūras darbinieki.

50 okupācijas gadus Stērstu Andrejs ir bijis “nozags” latviešu tautai. Arī trimdas latviešu vidū viņš bijis piemirsts.

Runājot par savu vecvectēvu, Anna Žigures bieži vilka paralēles ar mūsdienām. Kad Stērstu Andrejs gājis skolā, viņš bijis „spirgtais puisēns Stērsts”. Tieši šis spirtums, griba izglītoties latviešu bērnu vidū ir zudusi. Viņiem trūkst vitalitātes un zinātkāres. Pārsteidzoši – šis īpaši-

bas nav pazudušas krievu bērniem. Latviešu bērni ir kļuvuši gaudeni, bet, kā Anna Žigure teica, uz 3x3 tas neatietas, jo gaudenie jau šurp nebrauc, taču nākamgad ir katram jāpaņem viens gaudenais līdzī, ko uzspirgtot.

Jau 20.gs. sākumā Stērstu Andrejs ir runājis par latviešu pašapziņas celšanu. Savos rakstos viņš mudināja cilvēkus nodarboties ar biznesu (kā to saka mūsdienās), pat ja pieder tikai 10ha zemes, piemēram, audzēt sparģeļus, ogas, augļus, vārīt ievārijumus, vest pārdot uz Sibīriju.

Stērstu Andrejs ir darinājis arī daudzus vārdus, kurus lietojam vēl šodien, piemēram, mutisks, rakstisks, sacikstes, dzimtsarakstu nodaļa. Arī mūsdienās būtu nepieciešams veidot jaunus vārdus, lai spētu apzīmēt visu, kas jauns ienāk mūsu dzīvē.

Stērstu Andrejs ir rūpējies par savu tautu, jo tāds bija tā laika inteliģences uzdevums.

Smieklīgākā lekcija pAsaulē

Zinātnieki – nopietni ļaudis. Vismaz tā daudzi domāja līdz Dainas Markus lekcijai par bērnu valodu. To pat par lekciju bija grūti nosaukt, jo vairāk līdzinājās humora vakaram. Smējās visi – skaļi un līdz asarām.

Taču bērna valoda ir tā vērtā, lai nodarbotos ar tās izziņāšanu. Pirmos nopietnos pētījumus veica V.Rūķe-Draviņa. Šobrīd darbu turpina RPIVA Bērnu valodas pētījumu centrs. Lekcijas beigās pētījuma turpinājumos labprāt piekrita piedalīties arī daudzi mūsu nometnes vecāki.

Kāpēc tieši bērna valodai piešķirts tāds nozīmīgums? Izrādās, ka bērni un veci cilvēki ir vistuvāk saknēm (vidējai paaudzei nav laika – jāstrādā), viņiem nav vajadzības izlikties, domāt par morāles normām, jo vieni to neprot, otri ir tik ilgi nodzīvojuši pasaulē, ka neuzskata par nepieciešamu aizņemt savu laiku ar kaut kādām normām un to ievērošanu.

Viņi ir arī paši labestīgākie. Kāda izskatītos jūsu zīmēta nakts? Tumša, melna, draudīga? Bērniem tā top pārsteidzoši gaiša un priecīga, tumšums ir tikai kaut kur pašā lapas augšmalā, lai būtu, ja jau vajag. Tāda pozitīva attieksme pret to, kas ir.

Vēlēšanās darīt labu, palīdzēt, parūpēties par apkārtējiem. Piemēram, ja puisītis bērnudārzā sašutis savam draugam saka: „Ja tu nerunāsi latviski, tu taču visu mūžu būsi krievs!”

Viņš nekurina nacionālo naidu, viņš

tikai izsaka savas rūpes par tuvo cilvēku.

Bērns valodu nemācās, bet rada. Ienācis no klusuma, viņš nevar neko nevienam uzprast. Tāpēc savā runā viņi ir radoši, jo vārdu trūkst, bet doma IR jāpasaka.

Savā valodā bērns var pateikt to, ko pieaugušais nevar. Mums, lielajiem, viss ir skaidrs, bērniem – vēl procesā. Uz jautājumu „Kas tu būsi, kad izaugsi?” bērns mierīgi var atbildēt: „Nezinu! Ja izaugšu par tanti, būšu skolotāja, ja par onkuli – šoferis.” Nekādu problēmu – kad izaugs, tad i redzēs.

Bērniem piemīt izziņāšanas vēlme, bet tai ir nepieciešama konkrēta motivācija. Viņi ir gatavi izpētīt dzimtas koku tāpat kā lielie, tikai mērķis atšķiras. Viņi vēlas to izziņāt, lai noskaidrotu...KURŠ ģimenē ir bijis pērtiķis. Un kāpēc jūs gribat izpētīt savus radus? Šāds iemesls nav ienācis prātā?

Tāpat bērni ir ļoti labi mierinātāji. Atdarinot mammu, kas strādā par medmāsu, kāda meitenīte esot rūpīgi pārbaudījusi vecmāmiņas veselības stāvokli un teikusi: „Vecmāt, tu esi pilnīgi vesela! Tu dzīvosi vēl trīs dienas!”

Un, ja vecmammai patīk tikai pasakas ar laimīgām beigām, lai jau būtu! „Vilks apēda zaķīti, un viss beidzās laimīgi.”

Sāciet savu dienu ar bērna smaidu, beidziet dienu ar bērna smaidu, bet pa vidu varat risināt savas pieaugušo

SAusnīši vecĀkiem uzdĀvinA nometni

Zaļenieku 3x3 nometnē kuplākā ģimene, turklāt trijās paaudzēs, ir Sausnīši. Vecmamma Janīna, vectēvs Māris, tētis Jānis, mamma Brigita no Tukšēnu cilts un viņu bērni: sešgadīgais Rūdis Jānis, astoņgadīgais Kārlis un 13 gadus vecais Dāvis.

Vecvecāki stāsta, ka šī nometne viņiem ir bērnu dāvana: "Viņiem bija vieglāk mūs paņemt līdzi, nekā sajūmināti stāstīt par 3x3 nometni." Jānis stāsta, ka viņu pirmā nometne bija 2006.gadā Lūznavā, uz kurieni viņus uzaicinājis animatore Dace Liepa.

Jānis un Brigita iepazinušies Svecē, kur Brigita dejojusi, bet Jānis spēlējis Rīgas Tehniskās universitātes pūtēju orķestri. Jānis domā, ka viņa sieva vispirms iemācījusi deju un tikai tad staigāt. Te sarunā iesaistās Jānis juniors, piebilstot: „Un tad, kad jūs atbraucat uz Latviju, jūs palikāt par latviešiem.”

Sausnīši seniori nometnē no rītiem izzina alus darišanas noslēpumus, un Māris brīdina sievu, ka tagad mājā medum būs jauns pielietojums. Pēcpusdienās viņi abi mācās pīt. Janīna neklātienē nokārtojusi plavas ievirzes pārbaudījumus, un viņi abi bijuši čaklākie slotiņu sējēji. Abi Jāni strādā animācijas ievirzē. Jānim junioram zīmēšana ir dzīvesveids. Pēc vecāku aizlieguma zīmēt uz sienām, mēbelēm un grīdas viņš nolēmis, ka aizliegums taču neattiecas uz gultas

veļu, un rūpīgi ar flomāsteriem izkrasojis segas pārvalku. Brigita, būdama Jāņa meita, Jāņa sieva un Jāņa māte, uzskata, ka viņai ir jāprot saklāt ne tikai skaistu Jāņu galdu, bet jāprot darīt arī alu, ko šajā nometnē būs apguvusi.

Sausnīši ir laimīgi, jo viņiem ir pieci mazbērni – pieci puikas. „Tagad mēs jau kļūstam mazāk laimīgi, jo puikas izaug un kļūst nopietnāki. Visiem kopā esot, viņi spēlē dažādas galda spēles – „Monopolu”, „Rīču raču”, „Cirku”. Mēs ļoti cieši turamies kopā un, kad vien ir vajadzīga palīdzība, stiežam cits citam palīgā,” stāsta Janīna.

Runājot par viņu dzimtu raksturojošām īpašībām, kā pirmo Sausnīši sauc izpalīdzību, satiecību un muzikalitāti, jo muzicē viņi ne tikai svētkos, bet arī ikdienā. Vecākais dēls Dāvis mammai ir liels palīgs, jo prot pagatavot garšīgas pusdienas un mammai nekad nevajag raizēties par to, ka mājinieki būs neēduši. Ģimene dzīvo zaļi, un katram puikam ir pienākums sašķīrotos plastmasas, papīra un sadzīves atkritumu spaiņus iznest laukā.

Jānis seniors stāsta, ka viņi par 3x3 nometni nebeidz vien stāstīt saviem draugiem, kolēģiem un vecākiem. Arī Brigitas mamma ļoti sapņo par nokļūšanu 3x3, jo bērni pēc nometnes vismaz kādu nedēļu ir gluži vai lidojoši. „Arī mums te ar katru dienu patiek aizvien labāk un labāk un

Ko Tu esi iemācījies no saviem vecākiem?

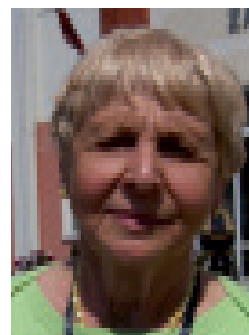
Pēteris
Reiters, Vent-
spils:

- M a m m a man ir iemācījusi pirmos vārdus un ventiņu valodu, kurā mēs abi sarunājamies.

Viņa man māca mīlēt sevi un visus apkārtnējos cilvēkus. No mammas esmu iemācījies 4/5 augu, jo es viņai gatavoju informatīvās kartītes un bērnu traucīņos drogas.

Gunta
Harvey,
ASV:

- M a m m i t e m a n i e m ā c ī j a c i e n ī t c i l v ē k u s, b ū t l a i p n a i u n s a t i c ī g a i.

M a m m a b i j a b e i g u s i K a u c m i n d e s m ā j t u r ī b a s s k o l u u n ļ o t i g a r š ī g i g a t a v o j a ē s t. D i e m ž ē l e s n o v ī ņ a s n e m ā c ī j o s u n t a d, k a d m a m m i t e a i z g ā j a m ū ž ī b ā, m a n n ā c ā s ņ e m t r o k ā s p a v ā r g r ā m a t u.

Inga
Kalviņa,
Portugāle:

- V e c ā k i i r i e m ā c ī j u š i s t r ā d ī g u m u, g o d ī g u m u, i e j ū t ī b u p r e t c i t i e m u n m ū ž ī g u v ē l m i m ā c ī t i e s.

Mamma bija 5.kategorijas pavāre un ļoti garšīgi gatavoja ēst. Es jau no agras bērnības palīdzēju virtuvē un mācījos gatavot ēst kā mamma.

Viņa man ir iemācījusi dārza darbus, dabas gudrības, dažādus rokdarbus un dziedāšanu.

TuvojAmies ideĀlAm

Jauniešu šai nometnē ir daudz. Varbūt tas nav manāms brokastīs vai pie pusdienu galda, kur esam izkaisīti trijās telpās, bet pievakarēs Jauniešu klubā mēs kopā savācamies krietns pulciņš.

Svētdienas dienā, ieraugot sarakstu, kur savus vārdus lepni atstājuši ap 50 jauniešu, aš dūša apskrējās - sak, ko es ar viņiem visiem darišu! Bet, ievirzei sākoties un visu nopietnajās seļās raugoties, sapratu, ka mans uzdevums ir itin viegls - radīt jautru, draudzīgu vidi, kur visiem labāk sapazīties un vārdus atcerēties, lai vakarā uz danci vieglāk vienam otru aicināt. Un, kā jau biju iedomājusies, pēc pirmajiem pāris saspringuma un neērtuma pilnajiem mirkliem parādījās smaidi, smieklī un čalas nerimās. Jāatzīst, ka daudz palīdzēja tā saucamie nometnes veterāni (kas arī tomēr jauni vēl) - vārdā nesauksim, bet tomēr E.Krūmiņš, V.Kirmuška un K.Sants.

Daudzi no jums droši vien jau būs pamanījuši (vai varbūt arī dzirdējuši!!!) palielu jauniešu bariņu, kas katru dienu pirms vakariņām skolas priekšā roku rokā jautri laiku vada. Tie esam mēs!!! Kā jau iepazīšanās vakarā teicu - mēs būsīm jautri, aktīvi, gudri un pavisam noteikti jauni. Tādi arī esam! Spēlētjam spēles, smejamies, runājam, domājam, saceram un izklaidējamies visi kopā. Īpašs prieks par vietējiem jauniešiem, kas iesaistījušies un vakar man kautrīgi bilda, ka lai nu es neapvainojoties, bet vislabāk gan viņiem danči patīkot.

Lai Jums visiem vēlreiz pierādītu jau sen zināmu faktu - proti, to, cik mēs, jaunie, gudri un asprātīgi esam, padalīšos mūsu pirmās dienas pārdomās.

Uzdevums bija vienkāršs - aprakstīt ideālu 3x3 jaunieci. Un te nu būs tāds iss kopsavilkums par to, kādam tad būtu jābūt ideālam 3x3 jaunieci (rakstu "jābūt", jo neviens no mums VĒL nav ideāls) - draudzīgs, atraktīvs, dejojošs, dziedošs, savādāks, māk lidot, vienmēr ierodas brokastīs, apmeklē visas ievirzes un vēl vismaz vienu vada, ir mīlošs, neguļ, tualetē izslēdz gaismu, tīra zobus (plus/minus), ēd visu, ko dod, neguļ ievirzes laikā, ja vien tas ir iespējams, ir neprecēts, skaists kā grieķis un pavisam noteikti būtu izdomājies šo visu ātrāk.

Ar pipAroto SiliņAru

Kaut arī latviešiem labāk padoeties sērot, nevis smieties un uz pasaules humora skalas mēs nostāties ļoti zemu, Siliņu Ulda humora vakars otrdien bija plaši apmeklēts un smieklī un aplausi skanēja skaļi un no sirds.

Tāpat no sirds bija apbrīnota Ulda izturība un spēja nolasīt gluži vai zinātniskus traktātus par humora žanriem, par zirga nozīmi latviešu tautieša dzīvē, diņģēšanās, meņģēšanās un citu folklorā apdziedātu lietu racionālu skaidrojumu, izstāstīt duci anekdošu un noskandināt tikpat daudz nerātno dainu. Tas vēl nebija viss. Uldis kopā ar Janīnu Kaijogu (Jāni Kirmušku) spēlēja teātri. Arī tas nebija viss - Uldis dziedāja Dreiblātu Imanta ģitāras un 3x3 kora diriģentes Agitas Damlicas-Keres klavieru pavadījumā.

Bet arī tas vēl nebija viss. Jāatzīst, ka Uldis tomēr bija gājis arī vieglāko ceļu, jo, kā pats atzina, sasmidzināt publiku ir daudz grūtāk nekā sarauzināt. Daudziem klausītājiem, humora vakaram beidzoties, acis bija asaras. Smieklī, cieņas, apbrīnas un prieka asaras. Par Ulda daudzveidību, kāda iepazīta divdesmit 3x3 nometnēs Latvijā. Viņš bijis nometnes avižu redaktors, ievie-

sis tajās dzeltenās slejas un lapas, kuras vienmēr tiek lasītas pirmās, iestudējis teātra izrādes, vadījis teātra un žurnālistikas ievirzes, ir viens no izcilākajiem nīcējiem un vispār - viņš ir tik neatņemama 3x3 sastāvdaļa, ka nometnē, kurā Ulda nav, viņš tiek meklēts kaut vai kājām gaisā no pasaules otras malas (Austrālijas), lai kaut neklātienē piedotu nometnei piparoto Siliņgaru. Uldis gan sacīja, ka viņa aplokā svēto govju esot visai maz un tās pašas norāvušas pienu. Bet par to jau arī viņu ciena un mil.

Vakar bija arī Ulda Siliņa grāmatas „Ko nu, Andriev, dzērājam dzērāja valoda” atklāšana Zaļeniekos. Tas ir Ulda asprātīgo humoristisko rakstu krājums no 3x3 nometņu dzīves Latvijā, ilustrēts ar Agritas Krieviņas, Dainas Kuples un citu autoru ilustrācijām, papildināts arī ar īsu informāciju par katru no nometnēm, kurās Uldis bijis. Pirmo reizi 3x3 nometņu vēsture apkopota, sistematizēta un saglabāta drukātā veidā. Jau tas piešķir šai grāmatai lielu nozīmi. Bet tas, ka nometnieki pēc Ulda autogrāfiem stāvēja garā rindā gan Malnavas, gan Zaļenieku nometnē, liecina, ka grāmata būs lasīta.

Grāmata nodrukāta 500 eksemplāros. Ienākumi no grāmatas pārdošanas pēc izdošanas izdevumu seg-

Piemīņa

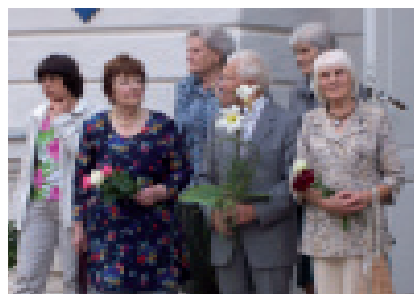
Lai mAZĀk nezinĀmu vAroņu

Vakar pili atklāja piemiņas plāksni, kurā teikts, ka Zaļenieku Lauksaimniecības tehnikumā no 1944. līdz 1947. gadam latviešu valodas skolas skolotājs Fricis Ziemeļis organizēja un vadīja nacionālo pretošanās kustību, kurā iesaistījās 19 audzēkņi un divi pagasta iedzīvotāji.

„Šodien, kad esam brīvi ne tikai savās domās un klusumā, bet arī savā zemē, jāatceras, ka bija laiks, kad cilvēkiem bija jāslēpjas, ko viņi domā un ko jūt,” pasākuma atklāšanā teica nometnes vadītājs Andris Tomāšūns.

Plāksnes atklāšanā nometnes dalībniekus asaru pilnām acīm un balsi uzrunāja skolotāja Friča Ziemeļa dēls Modris. Viņš sacīja: „Tā bija nevardarbīga pretošanās vardarbībai. Jaunieši klausījās ārzemju radio, regulāri dažādās vietās uzvilka sarkanbaltsarkanos karogus, izplatīja skrejlapas. Kā nu bērni mācēja, tā arī to darija. Vai tas bija pareizi - lai spriež vēsturnieki.”

No tā laika Zaļenieku nacionālās pretošanās kustības dalībniekiem dzīvi vairs ir tikai četri audzēkņi - pār-

Pirmajā rindā - divas skolnieces, kas bija iesaistījušās pretošanās kustībā, kopā ar Modri Ziemeļi.

ējie šodienas notikumos noskatās no mākoņa maliņas.

Visus ziedus, ko plāksnes atklāšanas pasākuma dalībnieki atnesa sveicienam, Modris aizveda uz Baļožu kapiem un atstāja savam tēvam. Uz viņa pieminekļa ir rakstīts: „Es sapņi par Latviju pagatīvu liku...” M.Ziemeļis teica „Žēl, ka viņš šo brīdi nepiedzīvoja. Žēl, ka viņš šodien nav kopā ar mani.”

Ar Okupācijas muzeja vēlējumu, lai nezināmo varoņu ir arvien mazāk un patriotiskām Jelgavas Zemessardzes 52. kājnieku bataljona ansamblā

Kā sirdi mīlo, kā naidnieku sien

Neba pirmo reizi ar pipi uz jumta, tomēr kā lai tieku skaidrībā, kas no tās ļaužu gudrības cilvēka audzināšanā lieta vai nelieta? Velku slēpņa tērpu mugurā un dodos savas „receptes” bērna skološanā Gunāra Stroda vadītajā ievirzē „Latviešu tradicionālā audzināšana” testēt un pārbaudīt.

Cerēdama nākt un iet nemanīta, iekārtojos ne pirmajā solā, ieņemu cienīgu pozu un gaidu, kas būs. Te man nu bija! Tieku sveikta kā jauna dalībiece un ar vārda kartes atrādišanu jāatklāj savus atklātos un slēptos nolūkus.

Pie reizes tieku skaidrībā, ka teitan sanākuši ļoti dažādi ļaudis, katrs ar savu un citādu „pūru”: kas sevi, kas bērnus (un ne vienu vien), kas jau mazbērnus un mazmazbērnus par cilvēkiem audzinājuši.

Katra paša pieredzi Gunārs liek kopā ar latviešu tradīcijā un zinātnes traktātos paustajām gudrībām, mezdams trejādu laipu un kārtodams secīgi, ritmiski un „rakstā”. Gudri viri to sauc par periodizāciju.

Tā ievirzes dalībnieki laipo laipu no bērniņa ieņemšanas brīža līdz

sirmam vecumam.

Pirmajā dienā neesot tālāk tikusi par gaidībām (grūtniecība), pirtižām (dzemdības), vārdībām. Līdz nedēļas beigām plānots „iziet” cauri mazbērna (no 0 līdz 2 gadiem), bērna (no 3 līdz 7 gadiem), lielbērna (no 8 līdz 14 gadiem), jaunieša (no 15 līdz 21 gadam), pieaugušā (no 22 gadiem un...) laika piedāvātajām iespējām audzināšanai.

Notiekošais pārlicina, ka ievirze ir vairāk balstīta uz teorētiskām lietām. Gaidītājas nometnē ir, bet dzemdniecības ievirze nometnē gan vēl nav bijusi ne reizi. Mazbērna laika audzināšanas gudrības caur ucināšanu, auklēšanu, šūpošanu, lološanu, dziedāšanu tīri praktiski apgūstamas Dinās un Reiņa Cepļa Bēbišu skoliņā, bērnam un lielbērnām vajadzīgo var izdzīvot Ilgas Reiznieces vadītajā „Folklorā ģimenei”. Nometne vēlreiz apliecina teorijas un prakses ciešo saitību un robežu neesamību dvēselei starp pagātni, tagadni un nākotni. Ja vien sirdis neesam nocietinājuši un aizspriedumu un stereotipu zābaciņos nesoļojam, mirkļa svētību zem kājām samīnot, tad joprojām kā sirdi samīlojam, bet kā naidnieku vairs nesienam.

Top gAdAlAiku maskas

Ši ir mana pirmā 3x3 nometne, un pirmā ievirze, ko es apmeklēju, bija „Lelles un maskas”, ko vada Laila un Jāni Kirmuškas. Mūsu grupas nosaukums ir „No abiem galiem balts un pa vidu zaļš”.

Ievirzē darbojas gan bērni, gan pieaugušie, kas savā starpā labi saprotas. Pirmajā dienās teicām savus vārdus, vecumu, dzīvesvietu un iemeslu, kāpēc atnācām tieši uz šo ievirzi. Pēc iepazīšanās mums pateica, ka gatavosim ģipša maskas.

Vispirms uz sejas uzsmērē vazelīnu, lai ģipsis nepieliptu pie sejas un nebūtu epilācijas, kā teica Laila. Tad sadalījāmies pa pāriem un viens otram seju pārklājām ar plēvi, sagriezām gabaliņos ģipsi, saslapinājām to un četrkārt likām uz sejas. Ģipsis bija vēss, acis bija ciet, bet mute - vaļā. Pagaidījām, kamēr ģipsis sakalst, un Laila to noņēma. Pēc tam uz maiņām ar diviem fēniem ģipsi izžāvējām.

Sausajai maskai izgriezām acu caurumus un katrā malā pa caurumiņam, kur ievērt gumiju.

Nākamajā dienā mums iedeva krāsas un otiņas, jo maskas bija jānokrāso. Nedrīkstēja izmantot pārāk slapju otiņu, citādi maska samirktu un izjūktu. Pirmo reizi redzēju krāsas, kas uz maskas veidoja reljefus zīmējumus. Es uz savas maskas uzzīmēju pārsliņu katram vaigam un garas, zilas skropstas. Ievirzes vadītāji maskas nopūta ar laku, lai tās spīdētu.

Maskas mums izdevušās dažādas, jo katram bija jāizvēlas savs gadalaiks un jāpagatavo tam atbilstoša maska. Manai draudzenei Emīlijai ir maska ar rudenīgām lapiņām uz katras acs, Laurai ir vasarīga maska - dzeltena ar puķu vītņiem un taurenīti.

Šādas maskas gatavoju pirmoreiz, iepriekš pat nezināju, ka tās tā var pagatavot. Izrādās, ka tas ir vienkārši: tikai jānopērk krāsas un aptiekā ģipsis.

Amanda

Liliana Štaure. Literāti Zaļeniekos.

“Ja reiz vienā vietā esi padzīvojis tik ilgi, kaut kas taču ir arī jāatstāj!”

Ši doma kļuva par dzinuli Liliānai Štaurei, lai uzrakstītu grāmatu “Literāti Zaļeniekos”. Šī darba “otrā” atvēršana notika kultūrvēstures ievirzes laikā.

Tie, kuri apmeklēja Zaļenieku kultūrvēstures ievirzi, ir izdarījuši ļoti laimīgu izvēli - Intas Tuzas, Aijas Štosas un Liliānas Štaures vadībā viņi pāri galvai tiek iegremdēti audzēlīgā kultūras vidē, jo slāņa biežums aptver pilnu simtgadi. 15.jūlija nodarbība bija īpaša ar Liliānas Štaures grāmatiņas atjaunotā izdevuma atvēršanu, kurā parādīti gan Annas Žigures vecvectēvs Andrejs Stērste, gan Aspazija, Ēriks Ādamsons, Dāvids Beika, Andrejs Eglītis, Valdis Grēviņš, Vija Gune, Andris Kārklīšs, Jānis Ludborža, Artūrs Voitkus, Maruta Voitkus-Lūkina un arī pati stāstītāja: Liliana Štaure.

Kopumā aprakstīti 29 literāti. Klaušitājus intrīģēja Liliānas krāsainais stāstījums par viņu saistību ar Zaļeniekiem un atstātajām pēdām un to meklēšanu. Būdamā arī Aspazijas muzeja izveidotāja Daukstēs, Liliana atdzīvināja gan kvēlo, nemierpilno Elzi Rozenbergu („Es skrēju pa dzīvi un kļuva par dzeju...”), gan smalko dendija stilā ieturēto Ēriku Ādamsonu, kas šeit viesojās pie māsas un rakstīja dzejoļus. Stāstu papildināja viesis - Ādamsona māsas dēls Jānis Vilks. Andrejs Eglītis Zaļeniekos sev ņēmis pirmo sievu un rakstījis milas liriku. Draudzē iemīļotais mācītājs un literāts Artūrs Voitkus savulaik izveidojis lielisku svētrunu krājumu, kā arī šeit krājis vērojumus saviem literārajiem darbiem. Īpašu sajūtu radīja viņa meitas, literātes Marutas Voitkus-Lūkinas (Austrālija), atmiņas par tēvu un tēva misijas izpratni, kā arī stāstījums par dievturību, kas kļuvusi par viņas dziļāko pārliecību.

Uzzinājām, ka par Zaļeniekiem rakstījis arī īsts kriminālromāns ar šautu upuri (vēsturisks fakts), kurā neiztieks arī bez čekas intrīģām (tās gan varētu būt pašas autore - jelgavnieces Vijas Gunes - pienesums).

Saviļņošanas izraisīja arī grāmatnieces Aijas Štosas stāstījums par Ķīpu māju (tagad A. Štosas grāmatu muzejs) kādreizējās īpašnieces, izdevēju un grāmatnieku Rapu dzimtas ciltsmātes, 8 melnajām burtiņām, kurās pierakstīti notikumi,

Siliņš Zaļumos

Esiet sveicināti, zaļumnieki!

Man jums ir šis tas stāstāms-nu par to pašu datu bāzi. Kas tur īsti notiek? Es nezinu, kādu informāciju tur baro iekšā, bet ārā nāk Dieva brīnumi.

No Informācijas centra zvana Purciemam Kristīne Vimba, apsveic Puru ar sasniegtajiem 92 gadiem un jautā - kā viņa tik labi saglabājusies?

Kas? Ko tā Kristīne muldās?

Nemuldās vis! Datu bāzē rakstīts, ka Purs dzimis 1916. gadā (!)

Bet Purs ar saviem 92 gadiem var iet galīgi bekot, tie nobāl pret 3x3nieci, kas dzimusi 2021.gadā (!!!) Un jau nometnē!!! Jedritvaikociņ, kas par entuziasmu! Kas par 3x3 garu!

Sabini kāda 3x3niece apsveic ar ierašanos no Luksemburgas un brīnās, ka viņa tik labi runā latviski. Luksemburga? Sabīne dzīvo Rīgā.

Taujātāja paveik aiz gumijas Sabīnes zaļo vārda zīmi un pabāž viņai zem deguna. Kas tur rakstīts? Nu? Luksemburga gan.

Mirkļis

Tāds bija Ulda Siliņa stāstītās Vakara pasacīņas rezultāts.

Replika

Pārdomas pēc vakardienas

Otrdienas avīzē tika publicētas vietējās miklas un to atmiņējumi. Gribētu vēlreiz atgādināt pēdējo:

Kas savalda varenos, paceļ kritušos un rada jaunību? Atbilde bija Krūšturis.

Taču, manuprāt, ja šī ir vietējā nometnes mikla, tad atmiņējums ir pavisam cits!!

Tiem, kas nīkšanā iztur visilgāk, ir pilnīgi skaidrs, ka tas, kas savalda varenos, paceļ kritušos un rada jaunību, ir nevis krūšturis, bet Imants Dreiblatas ap puspieciem no rīta!

Intīmziņas.

Zvejnieku pāra guļamtelpās uz sienas brīdinājumi: Stāt, spriegums! Kāpt šeit! Nekāpt, nositis! Strādāt šeit! Bistami dzīvībai! Jālieto aizsargbrilles!

Interesanti, ko viņi tur pa nakti dara?

Nometni ir apskrējusi ziņa, ka šo rindiņu rakstītājs ir mēģinājis tikt pa nakts melnumu pie Peniķa Jāņa gultā. Šī ziņa ir absurda.

Es vēlos paskaidrot, ka mēģināju tikt atpakaļ savā gultā, kas, pēc manām domām, atradās Peniķu istabā.

Es gribu zināt, kāpēc Kirmuškas Lailai pusdienās bija priekšā 2 tukšas bļodas un trešā pustukša, bet man bija jāapmierinās ar smieklīgi mazu mazgadīga cāļa gabalu.

Esot jānoēd viss, lai rīt būtu labs laiks. Es neesmu gatavs meteo-
roloģisku apstākļu dēļ.

Zaļais stūrītis

Vakaros, kad sāk krēslot, plāvā, kurā pie kopmitnēm novietotas automašīnas, pastaigājas satiecīgs ežu pāris, kuram diemžēl informācijas centrs nav izsniedzis vārda kartes. Jebkurā gadījumā aicinām automašīnu īpašniekus būt uzmanīgiem, darbinot savus spēkratus: zem tā var būt paslēpies ezis.

Paldies!

Ziedojumi Zaļenieku 3x3 nometnes laikā:

Aija Blumfelde - 100 USD

Uldis Siliņš - 141 Ls

Anonīms ziedotājs no Bostonas - 1000 USD

ALTS - Amerikas Latviešu tautiskā savienība - 500 USD

Vēl par ēšanām un dzeršanām. Maija no Žurnālistikas ievirzes raksta par saviem piedzīvojumiem gastronomijas laukā:

"Man garšo kafija, salda ar pienu vai krējumu, bet te visi dzer stipru un melnu. Šorīt izlūdzos no saimniecēm pienu, ko pieliet kafijai. Tagad zinu, kā garšo kafija ar kefiru."

Tagad vēl viena lieta. Vai tās ir bailes no teroristiem, ka uz galda nav neviena naža? Bailes, ka varētu uzbrukt virtuves personālam?

Nu ne jau, kamēr dod ēst.

Paklausieties, ko saka Purciems:

"Ar dakšiņu var nodarīt daudz lielāku postu nekā ar nazi: no dakšiņas četri caurumi, no naža tikai viens."

Kirmuškas savai ievirzei pasūtīnājuši Imantam Dreiblatam gubu siena. Imants tagad gudro, kā dabūt zirgu otrā stāvā. Kāpēc zirgs? Tāpēc, ka vajadzīgs daudz siena. Mans vectēvs arī teica, ka daudz ar

Dzeja

Vēlējums 3x3 nometniekiem

Kaut visā pasaulē mēs izkaisīti esam

Un katrs savu darba lauku kopj,

Bet tomēr dzimtas saknes sevi nesam,

Tur dvēsele arvien sev veldzi rod.

Ir jūlijs, daba dāsni atvērusies,
Ar pilnu krūti zemes smaržu baudīt var.

No dziesmu svētku auras apgarotiem,

Sev katrs atkal citu lapaspusi dzīvē ver.

Lai lemts jums saturīgi laiku baudīt

Šai zaļā novadā, ko Zaļenieki sauc,

Lai acis redzīgas un kājas naski

Pateicība

Es, Laura Skušķe, izsaku lielu pateicību vietējiem puikām par to, ka viņi ir tik godīgi un acīgi! Paldies, ka atradāt manu mobilo telefonu un atdevāt to skolas direktorei!

Palīgā!

Ja gadījumā kādam uz nometni ir līdzī paņemtas 37. izmēra augstapapēžu kurpes, lūdzu, aizdodiet tās izrādes vajadzībām. Zvaniet Svetai